

Slyšte to, všichni lidé, všichni obyvatelé světa, naslouchejte, ať jste rodu prostého anebo urození, boháči i ubožáci.

Moje ústa budou vyhlášovat moudrost, mé srdce bude rozjímat o rozumnosti. Nakloním své ucho ku příslovím, při citaře předložím svou hádanku i výklad. Proč bych se bál ve zlých dnech, když mě obklopují zvrhlí záškodníci, kteří spoléhají na své jmění a svým velkým bohatstvím se chlubí?

Nikdo nevykoupí ani bratra, není schopen vyplatit Bohu sám sebe.

Výkupné za lidský život je tak velké, že se každý musí provždy zříci toho, že by natrvalo, neustále žil a nedočkal se zkázy. Vždyť vidí, že umírají moudří, hynou stejně jako hlupák nebo tupec a své jmění zanechají jiným.

Ti však myslí, že tu jejich domy budou věčně, jejich příbytky po všechna pokolení, svými jmény nazývají role. Ale člověk, byť byl ve cti, nemusí ani noc přečkat;

podobá se zvířatům, jež zajdou. To je cesta těch, kdo bláznovství se drží; za nimi jdou ti, kdo si libují v jejich řečech.

Ženou se jak ovce do podsvětí, sama smrt je pase.

Zrána je pošlapou lidé přímí, a co vytvořili, zhltnou podsvětí, trvání to nemá.

Avšak mne Bůh ze spárů podsvětí vykoupí, on mě přijme! Jen se neboj, bohatne-li někdo a množí-li slávu svého domu; zemře, nic nevezme s sebou, jeho sláva za ním nesestoupí. I když zaživa si dobrořečil:

"Chválí tě, že sis to zařídil tak dobře", musí se přidat k pokolení svých otců, kteří nikdy nezahlédnou světlo.

Člověk, byť byl ve cti, nemusí mít rozum, podobá se zvířatům, jež zajdou.

Žalm 49

